

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobkyně: **V. H.**, zast. JUDr. Alicí Hejzlarovou, LL.M., MBA, advokátkou, se sídlem Urxova 430/4, Praha 8, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/ 25, Praha, proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2023, č. j. v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 9. 2023, č. j. 54 Ad 4/2023-59,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 13. 10. 2022, č. j. X podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), ode dne 22. 11. 2022 snížila výši invalidního důchodu žalobkyně pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice ze dne 27. 6. 2022 (dále jen „posudek ze dne 27. 6. 2022“) její pracovní schopnost poklesla pouze o 60 %.

[2] Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ze dne 13. 10. 2022.

II.

[3] Žalobkyně brojila proti napadenému rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), který ji v záhlaví specifikovaným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl.

[4] Krajský soud konstatoval, že spornou otázkou je určení stupně invalidity stěžovatelky a z toho důvodu si vyžádal odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“). Posudková komise jednala dne 21. 8. 2023 a žalobkyně byla jednání přítomna. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace z námitkového řízení i řízení v prvním stupni, zdravotní dokumentace praktické lékařky

a vlastního přešetření žalobkyně při jednání komise odbornou lékařkou v oboru fyziatrie a rehabilitační lékařství pak posudková komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 23. 1. 2023 byl 50 %, což odpovídá druhému stupni invalidity.

[5] Posudková komise shledala jako dominující onemocnění žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti funkční poruchu po [obsahuje citlivé údaje] s poúrazovými následky v oblasti [obsahuje citlivé údaje], kterou komise ohodnotila jako středně těžkou poruchu, přičemž toto postižení je uvedeno v kapitole [obsahuje citlivé údaje], oddílu [obsahuje citlivé údaje], položce [obsahuje citlivé údaje] přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Posudková komise podle krajského soudu srozumitelně vysvětlila zařazení zdravotního postižení žalobkyně dle uvedené přílohy a současně rozebrala, proč se v této otázce neztotožnila s dřívějším posudkovým hodnocením posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení, tedy s posudkem ze dne 27. 6. 2022 vypracovaným MUDr. S. S., na jehož základě rozhodla žalovaná rozhodnutím ze dne 13. 10. 2022. Posudková komise rovněž objasnila, proč se částečně odchýlila od závěrů posudkového lékaře Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení v Plzni, tedy od posudku ze dne 2. 1. 2023 vypracovaného MUDr. V. T. (dále jen „posudek ze dne 2. 1. 2023“).

[6] V souvislosti s žalobními námitkami dal krajský soud žalobkyni za pravdu v tom, že mezi posudky ze dnů 27. 6. 2022 a 2. 1. 2023 existoval rozpor. Ten však byl vyřešen právě posudkem posudkové komise, který soud nechal vypracovat. Za řádně odůvodněné a přesvědčivé považoval krajský soud i závěry posudkové komise týkající se [obsahuje citlivé údaje] potíží žalobkyně. Krajský soud tedy nepřisvědčil žalobkyni v tom, že by posudková komise upozadila její [obsahuje citlivé údaje] obtíže a připomněl, že právě kvůli nim posudková komise postupovala podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity a zvýšila horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Toto zvýšení však bylo maximální možné zvýšení dle pravidel uvedené vyhlášky.

[7] Podle krajského soudu tak posudková komise objektivně zhodnotila [obsahuje citlivé údaje] postižení žalobkyně, jakož i její [obsahuje citlivé údaje] obtíže. Její posudek poskytuje dostatečnou odpověď na výhrady žalobkyně k předchozím posudkům. Posudková komise v reakci na námitky doplnila skutková zjištění, vycházela z obsáhlé podkladové dokumentace i osobního vyšetření žalobkyně při jednání posudkové komise a zaujala jasný postoj vůči předchozím posudkovým závěrům. V posuzovaném případě přitom posudková komise podle krajského soudu postupovala při posouzení zdravotního stavu žalobkyně v souladu s právními předpisy. To podle krajského soudu platí i v souvislosti s namítaným nepřipuštěním matky a psa žalobkyně na jednání posudkové komise. Krajský soud rovněž uvedl, že není oprávněn posuzovat, zda posudková komise při vyšetření postupovala *lege artis*, nicméně je známo, že při zjišťování rozsahu [obsahuje citlivé údaje] může docházet k mírné bolesti při zjišťování maximálního rozsahu [obsahuje citlivé údaje], jak ostatně vyplývá z části posudku týkající se vlastního vyšetření stěžovatelky odbornou lékařkou z oboru [obsahuje citlivé údaje]. Poukázal také na to, že žalobkyně nijak nekonkretizovala, jaké otázky posudkových lékařů byly dle jejího názoru zavádějící, a které její odpovědi byly zaznamenány zkráceně a neúplně, a současně tyto skutečnosti ani nijak neprokazovala.

pokračování

[8] K žalobkyní doloženým posudkům (MUDr. G. a PhDr. V., Ph.D.) krajský soud uvedl, že nejsou v rozporu s posudkem posudkové komise. V souvislosti s posudkem MUDr. Krutského, MBA, krajský soud připomněl, že tento znalec se vyjadřoval k tomu, zda žalobkyně k datu 12. 5. 2012 splňovala podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu. Vyjádřil se rovněž i k posudkům ze dnů 27. 6. 2022 a 2. 1. 2023, jejichž závěry podle krajského soudu aproboval. Krajský soud shrnul, že všichni posudkoví lékaři dospěli ke shodnému závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní pro invaliditu druhého stupně. Za stěžejní důkaz krajský soud označil posudek posudkové komise, který je úplný, objektivní a přesvědčivý.

[9] Pro úplnost krajský soud doplnil, že nepřehlédl, že řízení o kontrole invalidity bylo zahájeno v souvislosti s vyšetřováním žalobkyně pro trestný čin podvodu, kterého se měla dopustit tím, že navzdory pobíranému důchodu pro invaliditu třetího stupně měla žít soběstačným, aktivním životem a věnovat se převážně kynologickým aktivitám. Byť soud připustil, že mu nepřísluší domnělé protiprávní jednání žalobkyně hodnotit, shledal zahájení řízení o kontrole invalidity ze strany správních orgánů za legitimní krok.

III.

[10] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní proti napadenému rozsudku brojí kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Navrhuje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[11] Stěžovatelka připomíná, že dne 29. 6. 2008 byla účastna dopravní nehody, při které prodělala závažná zranění zejména [obsahuje citlivé údaje], která jsou trvalá. Vedle těžkých tělesných zranění se tento traumatizující zážitek odrazil i na její psychice; začala pociťovat [obsahuje citlivé údaje], kterou trpí dodnes.

[12] Stěžovatelka především namítá, že posudková komise zlehčila její skutečný zdravotní stav. V úvodním popisu aktuálního zdravotního stavu stěžovatelky je uvedeno hned několik faktorů, z nichž vyplývá jednoznačná nemožnost zapojení stěžovatelky do běžného, resp. pracovního života. Stěžovatelka své obtíže dále popisuje i s odkazy na nálezy lékařů, které jsou součástí podkladových materiálů. Je přesvědčena, že veškerá lékařská zjištění ohledně jejího zdravotního stavu odpovídají postižení, které je zařaditelné pod kapitolu [obsahuje citlivé údaje], oddíl [obsahuje citlivé údaje], položku [obsahuje citlivé údaje] přílohy k vyhláše o posuzování invalidity a že posudek posudkové komise nereflektuje její skutečný zdravotní stav.

[13] I v souvislosti s posouzením jejího [obsahuje citlivé údaje] stavu s posudkovou komisí nesouhlasí. Má za to, že posudková komise stavěla na neúplných výňatcích vytržených z kontextu, které vrhaly na zdravotní stav stěžovatelky zkreslující obraz. Poukazuje na [obsahuje citlivé údaje] nálezy a popisuje své obtíže. Má rovněž za to, že posudková komise účelovým způsobem pristoupila k hodnocení jejích potřeb při užívání [obsahuje citlivé údaje]. Z nálezů vyplývá doporučení na jejich užívání, ale stěžovatelka sama se rozhodla je neužívat, neboť se obává sekundárních následků. Nesouhlasí tedy s tím, že by pro ni užívání [obsahuje citlivé údaje] nebylo nezbytné. Stěžovatelka shrnuje, že trpí [obsahuje citlivé údaje], které zásadně zasahují do jejích denních aktivit, které je takřka nemožné vykonávat.

Trpí [obsahuje citlivé údaje] při opuštění domácího prostředí a není téměř schopna cestovat. Poukazuje na čestné prohlášení její matky popisující její skutečné fungování. Stěžovatelka je na základě popisu jejích obtíží přesvědčena, že její postižení není možné kvalifikovat jako postižení podle kapitoly [obsahuje citlivé údaje], položky [obsahuje citlivé údaje] přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, ale odpovídá spíše kapitole [obsahuje citlivé údaje], položce [obsahuje citlivé údaje] nebo [obsahuje citlivé údaje], případně [obsahuje citlivé údaje]. Uvádí, že laickým pohledem nemůže vyloučit ani položku [obsahuje citlivé údaje].

[14] I nadále také trvá na tom, že posudková komise nepostupovala v souladu s *lege artis*, neboť komisi bylo známo, že stěžovatelka trpí [obsahuje citlivé údaje], přesto při svém jednání nepřipustila přítomnost její matky či psa. Vyšetření musela podstoupit i přes bolest, kterou projevovала. Je přesvědčena, že jednání posudkové komise lze označit za hrubé, necitlivé a neprofesionální. Stěžovatelka shrnuje, že považuje napadený rozsudek za nezákonný, neboť byl založen na nezákonném a nepřezkoumatelném posudku posudkové komise. Ta účelově zkreslila informace tak, že se rozchází se skutečným skutkovým stavem, který vyplývá z podkladové dokumentace.

IV.

[15] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti poukazuje na to, že stěžovatelka neuvedla žádný důvod přijatelnosti kasační stížnosti a uplatněné kasační námitky neobsahují důvody, které by mohly založit přesah vlastních zájmů stěžovatelky, natož přesah podstatný. Kasační důvody směřují do skutkových zjištění, resp. posouzení skutkového stavu a nejsou s tím spojeny žádné právní otázky, které by mohly odůvodnit přijatelnost kasační stížnosti. Dále žalovaná připomíná, že posouzení stupně invalidity je otázkou odbornou, o níž si soud nemůže sám učinit úsudek, a rozhodnutí soudu tak závisí na odborném lékařském posouzení. Krajský soud si správně vyžádal posudek od posudkové komise, kterým bylo potvrzeno snížení stupně invalidity. Posudková komise zasedala v řádném složení, měla k dispozici řadu lékařských zpráv, zdravotní stav stěžovatelky byl objektivizován, posudek obsahuje přesvědčivou argumentaci a veškeré námitky stěžovatelky posudková komise vypořádala. Jestliže soud neměl důvod pochybovat o správnosti závěrů posudku posudkové komise, o jeho komplexnosti, přesvědčivosti, úplnosti a objektivnosti, byl skutkový stav zjištěn dostatečně.

V.

[16] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti. Ta byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem.

[17] Nejvyšší správní soud se dále zabýval přijatelností kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Jedná se totiž o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 s. ř. s.).

[18] Nejvyšší správní soud se nepřijatelností kasační stížnosti podrobně zabýval již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž

pokračování

interpretoval neurčitý právní pojem přesah vlastních zájmů stěžovatele. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto usnesení může jednat v typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[19] V posuzovaném případě, v němž stěžovatelka sama přijatelnost kasační stížnosti nikterak neodůvodňuje, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žádný z výše uvedených typových případů není naplněn, a proto shledal kasační stížnost nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[20] Stěžovatelka v kasační stížnosti brojí především proti posudku posudkové komise, který považuje za nezákonný a nepřezkoumatelný. Má za to, že je v rozporu s realitou i s podkladovými materiály (jednotlivými lékařskými nálezy, které doložila), které vykládá účelově a útržkovitě. V důsledku toho je přesvědčena, že její [obsahuje citlivé údaje] obtíže posudková komise nesprávně zařadila dle vyhlášky o posuzování invalidity, resp. podhodnotila. Brojí také proti průběhu samotného jednání posudkové komise. Je totiž názoru, že byl v rozporu s *lege artis*, neboť k němu nebyla připuštěna její matka ani pes a provedené vyšetření pro ni bylo bolestivé.

[21] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá mimo jiné nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, což (v případě důvodnosti této námítky) by byla natolik závažná vada, že by zakládala důvod přijatelnosti kasační stížnosti. Touto vadou však napadený rozsudek netrpí. Stížnostní námítky v tomto ohledu představují fakticky pouze stěžovatelčin nesouhlas se závěry posudkové komise, z čehož dovozuje nepřezkoumatelnost podaného posudku a stejnou vadu nepřezkoumatelnosti pak namítá i ve vztahu k napadenému rozsudku. Nejvyšší správní soud se však s námitkou nepřezkoumatelnosti posudku posudkové komise neztotožňuje. Naopak, shodně jako krajský soud, považuje posudek posudkové komise za přesvědčivý, úplný a zcela přezkoumatelný (v podrobnostech viz dále). Ani napadený rozsudek tudíž vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů netrpí.

[22] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá, že je-li z odůvodnění napadeného rozhodnutí správního soudu patrné, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, a jakým způsobem postupoval při jejich hodnocení, nelze hovořit o jeho nepřezkoumatelnosti (viz například rozsudky tohoto soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, publ. pod č. 244/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Tyto požadavky napadený rozsudek nepochybně splňuje. Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že nepřezkoumatelnost přezkoumávaného rozhodnutí není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak podrobně by měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje napadené rozhodnutí věcně přezkoumat (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, a ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). V daném případě Nejvyšší správní soud

namítanou nepřezkoumatelnost rozsudku pro nedostatek důvodů neshledal. Kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tedy není naplněn.

[23] V projednávaném případě vycházela žalovaná ze dvou různých posudků (ze dne 27. 6. 2022 a ze dne 2. 1. 2023), které se však v některých ohledech rozcházely. Krajský soud se s nimi tudíž zcela správně nespokojil, a jelikož sám nedisponuje odbornými lékařskými znalostmi, vyžádal si v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je k tomu dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána. Posudek posudkové komise se stává rozhodným pro posouzení věci jen tehdy, splňuje-li požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 8. 12. 2021, č. j. 4 Ads 184/2021-30).

[24] K posudku posudkové komise v soudním řízení správním je na místě poukázat například na rozsudek ze dne 2. 12. 2009, č. j. 6 Ads 123/2009-104, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že se jedná „o důkaz provedený v soudním řízení před krajským soudem, a proto musí být soudem hodnocen jako každý jiný důkaz podle zásad uvedených v § 132 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, se zřetelem k § 64 s. ř. s. Pokud pak tento posudek zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla důkazem stěžejním. Za úplný a přesvědčivý pak lze považovat posudek, v němž se posudková komise zcela vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které namítal účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, a současně obsahuje náležité odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý také pro soud, který nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí.“

[25] Rovněž v rozsudku ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012-19, se Nejvyšší správní soud vyjádřil k problematice posudků podávaných posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Uvedl, že zdravotní stav v něm musí být posouzen komplexně na základě úplné zdravotní dokumentace i s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím a „dále v něm musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav lze podřadit pojmu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, v jakém rozsahu v důsledku zdravotního postižení poklesla schopnost pracovní činnosti posuzovaného. Procentní míru poklesu schopnosti pracovní činnosti podle charakteru zdravotního postižení pak komise hodnotí podle přílohy k právnímu předpisu, přičemž zdravotní postižení musí být zařazeno s ohledem na druh a intenzitu postižení pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku této přílohy, a současně musí být objasněno, proč v rámci zde stanoveného rozpětí komise určila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši jí stanovené. Dále musí být zváženo i rozsah a závažnost dalšího nebo dalších zdravotních postižení pro možné zvýšení (nebo snížení) základního bodového ohodnocení a případně provedena i rámcová pracovní rekomandace.“

[26] Krajský soud tak za daných okolností nijak nepochybil, když si v nyní projednávané věci vyžádal posudek posudkové komise a následně z něj i vycházel. Ze samotného posudku je zřejmé, že komise splnila výše uvedená kritéria, neboť při jeho vypracování vycházela z rozsáhlé zdravotní dokumentace, jejíž úplnost ani hodnověrnost stěžovatelka nijak nezpochybňovala, naopak na ni v kasační stížnosti opakovaně odkazovala. Posudková komise v předmětném posudku dále zhodnotila jak fyzický, tak i psychický stav

pokračování

stěžovatelky a na základě tohoto hodnocení určila hlavní příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (viz například rozsudky ze dne 29. 3. 2019, č. j. 8 Ads 251/2017-31, nebo ze dne 22. 7. 2021, č. j. 9 Ads 75/2021-35). V souvislosti s tím pak provedla i zhodnocení míry funkčního postižení vyplývajícího z doložené zdravotní dokumentace, jakož i z vlastního vyšetření a dotazování stěžovatelky při samotném jednání komise. Adekvátně pak posoudila její pracovní schopnost dle pravidel daných v § 39 zákona o důchodovém pojištění a vyhlášky o posuzování invalidity.

[27] Podle posudkové komise byla v posuzovaném případě dominujícím onemocněním stěžovatelky s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti [obsahuje citlivé údaje], což komise zhodnotila jako [obsahuje citlivé údaje] podřaditelnou pod kapitolu [obsahuje citlivé údaje], oddíl [obsahuje citlivé údaje], položku [obsahuje citlivé údaje] přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise vysvětlila, že nezvolila položku [obsahuje citlivé údaje] (která by byla dle přesvědčení stěžovatelky na místě) proto, že se nejedná o [obsahuje citlivé údaje] a není ani přítomna [obsahuje citlivé údaje]. Vzhledem k již neřešitelné [obsahuje citlivé údaje] však stanovila posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti stěžovatelky dle výše uvedeného zařazení na horní hranici, tedy 40 %. Posudková komise při tomto stanovení rovněž zohlednila i [obsahuje citlivé údaje] potíže stěžovatelky ([obsahuje citlivé údaje]) a zvýšila uvedenou hodnotu podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 % (nejvyšší možné zvýšení dle uvedené vyhlášky). Posudková komise tak dospěla k závěru, že celková míra poklesu pracovní schopnosti stěžovatelky dosahuje 50 %, což odpovídá druhému stupni invalidity.

[28] Podle posudkové komise jsou [obsahuje citlivé údaje] obtíže stěžovatelky podřaditelné pod kapitolu [obsahuje citlivé údaje], položku [obsahuje citlivé údaje] přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, podle níž dochází k poklesu míry pracovní schopnosti o 25-35 %, z čehož vyplývá, že dominující onemocnění je to [obsahuje citlivé údaje] (popsané výše). K [obsahuje citlivé údaje] obtížím tak bylo přihlédnuto v souladu s § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky, podle kterého *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů*. Právě o nejvyšší možnou hodnotu, tedy o 10 %, posudková komise zvýšila ve stěžovatelčině případě míru poklesu pracovní schopnosti, z čehož lze dovodit, že posudková komise [obsahuje citlivé údaje] stav stěžovatelky nijak nebagatelizovala a přihlédla k němu v nejvyšší možné míře. Za bagatelizování ostatně nelze považovat ani uvedení skutečnosti, že stěžovatelka je léčena jedním druhem [obsahuje citlivé údaje] bez nutnosti léčby v lůžkových [obsahuje citlivé údaje] zařízeních (není tedy pravdou, že by posudková komise vycházela z toho, že stěžovatelka z vlastní vůle neužívá žádná [obsahuje citlivé údaje], jak také stěžovatelka namítá). Stěžovatelčino laické podřazování jejího [obsahuje citlivé údaje] stavu určité položce přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity na hodnocení posudkové komise, k němuž došlo po konzultaci s lékařkou v oboru [obsahuje citlivé údaje] MUDr. S., nemůže ničeho změnit a závěry posudkové komise vyvrátit.

[29] Nelze přehlédnout ani skutečnost, že posudková komise v podaném posudku objasnila, proč se neztotožnila s dřívějšími posudkovými hodnoceními provedenými v řízení před správním orgánem prvního stupně a posléze v řízení o námitkách. Jak správně

upozornil již krajský soud v napadeném rozsudku, toto vysvětlení je srozumitelné i logické. Odchýlení se od předchozích posudkových hodnocení tak v projednávaném případě nijak nesnižuje přesvědčivost či přezkoumatelnost posudku posudkové komise, naopak je z uvedeného vysvětlení pochopitelné, proč posudková komise k přehodnocení odborných závěrů přechozích posudků přistoupila, což přispívá k přesvědčivosti závěrů posudkové komise o stěžovatelčině zdravotním stavu. Poukázat lze rovněž na to, že byť se jednotlivé posudky rozcházejí ve stanovení hlavní příčiny stěžovatelčina dlouhodobě nepříznivého stavu stěžovatelky, tedy dominujícího onemocnění, všechny dospěly ke shodnému závěru o snížení stupně její invalidity.

[30] V kasační stížnosti hojně odkazované a citované lékařské nálezy přitom posudková komise zohlednila, jak lze dovodit ze samotného posudku. V něm jsou všechny podkladové materiály uvedeny a v převážné míře je z nich také citováno. Poukazuje-li tedy stěžovatelka na to, že posudková komise pominula některé nálezy, nelze jí v tomto ohledu přisvědčit. Nejvyšší správní soud neshledal ani to, že by posudková komise jakkoliv účelově „vytrhávala“ z kontextu závěry odborných lékařů, jak také stěžovatelka tvrdí. Naopak je patrné, že se posudková komise zaměřila právě na ty části nálezů, jež byly zaměřeny na popis a hodnocení stěžovatelčiných obtíží. Skutečnost, že stěžovatelka má subjektivně a laicky za to, že v nálezech popisované obtíže je třeba podřadit pod jiné položky dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přitom nemůže naplnění zákonných požadavků na posudek, tedy na úplnost v něm uvedených skutkových zjištění a přesvědčivost v něm obsažených odborných závěrů, nijak zpochybnit.

[31] Zbývá dodat, že je to právě posudková komise, která disponuje odborností a zkušenostmi potřebnými k učinění komplexního posudkového hodnocení zdravotního stavu posuzovaného, zde stěžovatelky, a poklesu jeho pracovní schopnosti. Jakkoliv tedy stěžovatelka může své obtíže subjektivně vnímat jinak, než jak vyznívají závěry posudkové komise, stále se jedná o její laický pohled na věc, u něž chybí nejen zmíněná odbornost, ale i objektivita. Nejvyšší správní soud nijak nepopírá, že z dostupných lékařských zpráv a posudkových závěrů vyplývá, že stěžovatelka vskutku trpí závažnými zdravotními obtížemi v důsledku dopravní nehody, kterou sama nezavinila a jejíž důsledky nepochybně výrazně negativně ovlivnily a ovlivňují její život. Všechny relevantní a objektivizované skutečnosti však byly předmětem posouzení ze strany k tomu příslušného orgánu (posudkové komise), který k tomu má potřebnou odbornost. A jak již uvedené výše, podaný posudek posudkové komise je úplný a přesvědčivý. Z uvedeného důvodu nemá Nejvyšší správní soud závěrům obsaženým v napadeném rozsudku k této otázce co vytknout.

[32] V souvislosti s námitkou týkající se postupu posudkové komise *non lege artis* (spočívajícím v tom, že komise k jednání nepřipustila matku ani psa stěžovatelky a stěžovatelka při vyšetření pociťovala bolest) kasační soud uvádí, že se s ní již vypořádal krajský soud a stěžovatelka nic konkrétního proti tomuto jeho posouzení neuvádí, pouze opakuje svou dřívější argumentaci. Ani uvedené tudíž přijatelnost kasační stížnosti založit nemůže.

[33] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka stran přesahu vlastních zájmů v kasační stížnosti nic netvrdila a ani uplatněné kasační námitky neobsahují důvody, které by potřebu přijetí kasační stížnosti k meritornímu přezkumu opodstatňovaly. Nejvyšší správní soud

pokračování

v napadeném rozsudku neshledal pochybení, natož pochybení takového rázu, které by mohlo založit přijatelnost podané kasační stížnosti. Krajský soud rozhodl v souladu s ustálenou a jednotnou judikaturou, která poskytuje odpověď na všechny stěžovatelkou vznesené sporné otázky, a nepochybil ani při výkladu práva s dopadem do stěžovatelčina hmotněprávního postavení.

VI.

[34] Nejvyšší správní soud tudíž uzavírá, že kasační stížnost podstatně nepřesahuje stěžovatelčiny vlastní zájmy ve smyslu předpokladů její přijatelnosti vyplývajících z usnesení č. j. 1 Azs 13/2006-39. Kasační stížnost tudíž odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

[35] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, publ. pod č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je na místě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Ani procesně úspěšná žalovaná nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, neboť jde o věc důchodového pojištění.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2024

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu